

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România, 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate
Abonamentele și insertiunile se plătesc înainte.

Dela Reuniune.

Prelegere economică în Romos.

Duminecă după amiază au eșit din partea comitetului Reuniunii economice secretarul ei *Ioan Moța* și membrul *Ioan Fleșeriu* și au ținut o prelegere populară în comuna vecină *Romos*.

Un număr frumos de economi, cum și toată inteligența locală (d-nii preoți, notar și învățători), au participat la prelegere în școală.

Secr. I. Moța a deschis prelegerea prin o nouă tâlcuire a scopurilor ce le urmărește Reuniunea Economică din Orăștie, despre care poporul începe a fi tot mai în curat și încredințat, că lui însuși, poporului, îi e de nemijlocit și direct folos.

Di *Fleșeriu*, fiind noi acum chiar după împărțirea altoilor, a preles despre îngrijirea ce trebuie dată altoilor puse toamna, cum au pus mulți din membrii noștri, cum se le îngrijescă peste iarnă, ce au a face apoi la ele în primăvară, dacă e să iasă din ele pomi sănătoși și zdraveni. A arătat de ce e bine să faci gropile pentru altoi cu luni înainte; a îndemnat pe doritorii de-a avea în primăvară altoi dela Reuniune, să își sape de pe acum și cât de mari gropile, arătând de ce e bine asta.

Secr. I. Moța a preles apoi despre multele și însemnatele foloase ce le are economul dacă în locul sămănatului sub brazdă și al celui cu mâna, introduce sămănarea cu *mașina de sămănat*. Arată până la mici amănunte folosul ce îl are din răsărirea deodată a holdei, coacerea deodată, puțința de-a o cosi în loc de-a secera, cruțarea sămânței la sămănat, la cosit, (prin care nu se mai scutură așa tare), în sfârșit sutele de foloase ce economii le au după mașina de sămănat, și a stăruit ca negreșit să-și cumpere și Romoșenii macar o mașină de acestea.

Ascultătorii s'au arătat foarte mulțumiți de cele auzite în aceste prelegeri și s'au înștiințat a se face membri la Reuniune cel puțin de două ori câți până aci.

De să vor face, spre binele lor să vor face.

*

Duminecă va fi prelegere economică în *Căstău*.

Indemnuri cumiți!

(Urmare).

Di Paickert urmează astfel articolul său scris din America:

»Roada țerii noastre (a Ungariei) și exportul, pot fi însă ridicate la de multe-ori mai mult ca azi! Abia acum am început a cunoaște piațele bune ce putem avea în străinătate, pe acelea trebuie să ni-le cultivăm într'una și să ne mărim producția și exportul.

Cine, de pildă, ar fi crezut, că putem noi trimite din Ungaria până în America metal de fer, bob, sămână de trifoiu, ba chiar și grumpene, cu frumos câștig, — deși acestea toate se produc și acolo? Și faptele ne arată că se poate. Numai trebuie prins prilejul cel bun.

Exportul nostru (trimiterea de roade de-ale țerii) în America se ridică an de an. Anume, au fost trimise din Ungaria în Statele Unite americane:

» 1898,	preț de 2 milioane și 105.000 cor.
» 1899 « «	5 « 155000 «
« 1900 « «	10 « 294000 «

Așadar în 2 ani venitul pe lucrurile trimise a fost de 5 ori mai mare!

Zăhar, de pildă, s'a trimis acum trei ani numai de 108.000 cor., acum doi ani de 3 milioane, și în anul trecut (1900) de 6—7 milioane.

Bob înainte cu 3 ani nu s'a exportat nimic în America. Acum 2 ani s'a trimis de 248.000 cor. și în anul trecut de 803.000 cor.

Bățuri de lemn am exportat în America înainte cu 3 ani de 24000 cor., acum 2 ani de 67000 cor., și anul trecut de 229000 cor.

Și așa mai departe. Și dacă asta crește tot așa, apoi numai exportul nostru la America, ne va aduce la an peste 30 milioane!

Dar' să ne mulțumim cu vinderea de materii brute. America ne învață, că toate le putem folosi spre și mai bun câștig. Uriașa *Packing Industry*, sau industria de prelucrare a cărnii în America, represintă azi mai multe mii de milioane! Și că cu ce foloase lucrează această industrie, ne dovedesc bărbații lor ca *Armour, Swift, Cudahy* și o altă armadie întregă de *milionari ai cărnii*, cari laolaltă au grămădite miliarde!

Noi și dacă nu în această măsură uriașă, dar' am măsurat puterii noastre de producție, apoi de o mie de ori mai cu câștig am putea lucra aici la noi, dacă am introduce și aici industria cărnii ca în America. Și să întrebăm numai pe economii noștri, cât de mult ar produce (ar înmulți ei) vitele lor și tot, când ar ști că le pot vinde ori-când cu bune prețuri? Și să nu credem că această industrie de prelucrare se mărginește numai la carne. Pot zice că ea se întinde peste toate celea! Roada cea ca în povești de mare a *poamelor* în America, nu s'ar putea închipui (căci n'ai avea ce face cu ele, atâtea se produc!), dacă n'ar fi și prelucrarea lor, *conservele de poame*, în fabrici.

Să întreprindem și noi. Să deschidem și noi porțile de metal ale Carpaților noștri și ale munților Ardealului, să construim în locurile azi lăsate sălbatice, băi (mine) de model, fabrici de oțel, ferestraie, fabrici de prelucrare a lemnului, stabilimente de electricitate. Fiecare baie sau fabrică, pe lângă aceea că produce, și mistue, și deschidem astfel piețe nouă în lăuntrul propriilor hotar.

Să întreprindem! Să nu ne tot plângem că nu sunt bani. *Să producem aceea ce aduce bani*, căci sunt sute și mii de atari articli (mărfuri) pentru care bucuros ne dă lumea bani și în țară și afară de țară. Aci e pilda Americii. America a fost o colonie (engleză) în care bogații mergeau numai să caute aur în băi. Unul după altul bancrotau căți încercau. Odată unii au început a nu mai căuta în pământ, ci pe pământ folosul acestor ținuturi, deci a cultiva în țară tutun, apoi grâu, cucuruz, bumbac, — și de-odată în colonia săracă de ieri, începură a curge banii rîu! Azi America e cea mai bogată țeară! (Căci s'a găsit isvorul din care poți scoate în ea avere).

Să ne trimitem fiii în străinătate să învețe, îndeosebi aici în America, unde pot învăța multe și folositoare lucruri, atât în viața practică, cât și în universitățile cele dezvoltate în direcție deosebit de bună! Aici vor învăța să aibă judecată practică, străduințe după afaceri sănătoase, precum și un patriotism înflăcărat și prețuirea moravurilor curate.

Să ne uităm numai la națiunea tină și plină de putere a Americii, cum se năsuește spre domnire peste toată lumea, să o privim cu luare aminte, căci tare e și de noi vorba în acea năsuință, și să învățăm din ea.

*

Și așa mai departe. Dl Paickert însuflețit de munca cea din cale afară de isteasă, statornică și iscoditoare a

FOIȚĂ

Două mirese.

Stradele sunt pline de lume, ear în biserică nu mai încap mulțimea de curioși.

Imbulzală, lovituri, larmă pe tot locul. Fiecare voește să ajungă înainte, de unde să vadă tot, căci azi va fi mare ceremonie: două mirese se vor cununa în aceeași biserică.

Intăiu vine frumoasa fiică a avocatului Ș. Pinteș, cu marele proprietar I. Bumbescu, ear a doua e dragălașa Irina, fiică a amplotului G. Negrean, cu profesorul A. Nicolescu.

Ici un grup de copii fac larmă și se ceartă, colo o grămadă de babe vor-

Americanilor, încearcă a însufleți și pe compatrioții săi de acasă la lucrare mai înălțată, mai avântată în toți ramii economiei.

Noi am reprodus părțile de căpetenie ale articolului acestuia, ca o încurajare și pentru ai noștri economi, care să vadă, că numai se poți (și dacă știi, dacă înveți și ceva nou, apoi poți!) produce cât de mult, atât roade din pământ, cât și din pomi, și vite, — *toate se caută bine* și azi și se vor căuta totdeauna, îndeosebi sunt azi poamele și vitele bogate isvoare de venit.

Cine are minte să înțeleagă și muncind serios, să se întărească în bunăstare, căci aici razimă și tăria în alte privințe.

Pomăritul și legumăritul aprețiat în România.

Dl I. Kalinderu, administratorul domeniilor (moșiilor) Coroanei din România, lucrează cu toate puterile pentru a deștepta și poporul din Țară la o mai înțeleaptă economie. Pentru scopul acesta moșiile Coroanei așa le întocmește și lucrează, că acelea să fie de model totdeauna pentru cei-ce vor veni să le vadă. Ear' pe lângă pilda viie, dă întruna sfaturi și în scris, prin circulare cătră toți conducătorii singuraticelor moșii, Agenții acelor, spunându-le ce dorește el să se lucreze pe domenii și în satele ce cad pe domenii, ca să dea mai cu dinadinsul pe dru-

besc despre noutățile din oraș, ear mai departe fete, juni și bătrâni, cu un cuvânt oameni de tot soiul, toți curioși ca la atari ocațiuni. Toți așteaptă cu nerăbdare sosirea miresei. Povestesc, glumesc și rîd ca să le treacă vremea.

Deodată e liniște. Tropotele cailor și zuruitul trăsurilor se aude tot mai aproape, până-ce deodată se opresc.

A sosit mireasa. Condușă la braț de un bătrân venerabil, ea pășește rar și grațios.

— Ce frumoasă e! se aude din toate părțile.

Și în adevăr, ea era foarte frumoasă! Haina elegantă de mătăasă albă, voalul și cununa de myrt, făceau și mai mult să apară frumșeța ei recunoscută și admirată de mulți.

În momentul acela părea o zeiță.

mul înfloririi întregului popor. În cea mai nouă Circulară, dl Kalinderu stăruie tare pentru *pomărit* și *legumărit* cu următoarele cuvinte:

Domnule Agent!

Prin circularul dela 1 Februarie 1899, v'am arătat în câteva cuvinte, foloasele pomăritului, atât ca mijloc de câștig, cât și din punct de vedere al împodobirii gospodăriilor, cum și al înrîririi binefăcătoare ce are asupra dezvoltării simțului moral și estetic al omului și v'am pus îndatorirea a stăruii cu tot dinadinsul pentru introducerea acestei îndeletniciri folositoare printre țărani.

Am arătat atunci care este rolul învățătorului pentru a lumina pe țărani în această privință, și am încuviințat ca să dați pentru școale câte un loc (pământ) îdestulitor, în apropiere și împrejmuit, precum și toate uneltele și celelalte lucruri trebuincioase pentru a se îndeletnici, cu ajutorul școlarilor, la cultura pomilor roditori, căci învățătorul trebuie să fie model de o bună gospodărie în ori ce ramură a agriculturii, dela care țăranul poate învăța mult.

Inceputul s'a făcut, și după cum am avut privilegiu a mă convinge în dese mele inspecțiuni pe la Domeniile Coroanei, grădinile înființate pe lângă școale înaintează, ceea-ce mă îndreptățește a nădăjdui că în curând vom vedea toate locuințele sătenilor înconjurate de pomi roditori, ear' pe aceștia trăgând foloasele ce dau poamele!

În strînsă legătură cu pomăritul

Fața ei exprimă triumf și mândrie, ear surisul ei frumos, părea că spune cât e ea de veselă, că și-a cucerit un bărbat așa avut, ear ochii îi străluciau în convingerea: «Sunt frumoasă, știu că mă admiră mulți, ce bine o să-mi petrec toată vieța!»

Toată făptura ei strălucia ca într-o lumină artificială.

Mirele, un june elegant și înțelept, pași lângă ea înaintea altarului. Fața lui exprimă bunătatea și nobleța, ear ținuta lui bărbătească e plină de resignațiune și de mulțumire că visul i-s'a împlinit. Din ochii lui puteai ceti graiul sufletului seu bun: «Soția mea va fi cea mai frumoasă în ținutul nostru. Toți vor fi siliți să recunoască aceasta, ear eu am să fiu cel mai fericit bărbat!»

El o iubește numai pentru-că e frumoasă. Știe că e cam cocheta și ca-

este și cultura legumelor, o ramură a agriculturii nu mai puțin însemnată, asupra căreia țin a vă atrage serioasa D-vastră atențiune și a vă invita să luați din timp măsurile potrivite, ca la primăvară să se poată cultiva în grădinile școlare, și diferite legume.

Cultura legumelor este o cestiune de viață pentru țara noastră, căci printr'nsa se poate păstra în mâinile Românilor o bună parte din bogăția națională. La noi în țară până acum s'a arătat o prea mare nepăsare față de cultura legumelor, ba ea a fost socotită chiar de înjositoare de către țeranii noștri. (Intocmai ca pe la noi cei de dincoace de Carpați!)

M'am gândit și la această îmbunătățire și am făcut tot ce am putut pentru răspândirea acestei culturi. Atunci însă nu aveam *grădinile școlare*, care sunt cel mai bun mijloc pentru lățirea îndeletnicirilor de acest fel printre populațiunea rurală, de oare-ce copiii sătenilor învață de mici a se deprinde cu asemenea lucrări de grădinărie.

M'am gândit, zic, a introduce și această cultură, pentru-că am observat că țeranii noștri se ocupă prea puțin de d'nsa, deși este de cea mai mare însemnatate, mai ales pentru hrana lor. Aproape fiecare locuitor dela țară are împrejurul casei câte un petec de pământ liber, care în loc să fie lăsat pradă huruienilor nefolositoare, sau chiar altor plante vătămătoare, ar putea fi prefăcut în grădiniță, în care să

prîțioasă, dar așa a fost ca fată, măritată va fi mai serioasă.

Așa crede el.

Ea se mărită după el numai ca să aibă cui porunci și pentru-că el fiind avut, îi va putea pune la dispoziție parale cât de multe pentru toaleta și mese de gală. Va trăi tot din veselie în veselie, din ospet în ospet și astfel nu va avea mult timp ca să se plictisească în societatea bărbatului ei.

Așa cugeta ea.

Și fiecare în gândul seu fericit.

Preotul ține o vorbire ocațională plină de cuvinte frumoase, apoi se începe partea solemnă.

La întrebarea: «O iubești?» el răspunde tare și cu fruntea senină! «Da!»

Ea încă e întrebată. Răspunde mirosind buchetul și șoptind: «D-a!» Un

samene legumele de care are trebuință vara ca și iarna, precum și flori frumoase.

Dar', după cum am spus în mai multe rânduri, țeranul nostru e nepăsător față de el însuși, față de traiul său. El nu este încă pătruns nici de foloasele materiale a unor asemenea îndeletniciri, nici de gustul și plăcerea ce o are omul harnic și bunul gospodar când își vede ocolul locuinței sale curat, împodobit cu o mică grădină de flori, de pomi roditori și de legume, unde la umbra răcoroasă a pomilor și plăcutul miros al florilor, se desfășează și se bucură de frumusețile naturii, în zilele de sărbătoare și în timpul de odihnă.

Știm cu toții, dle agent, că încă din timpurile cele mai vechi, atât Grecii cât și Romanii, strămoșii noștri, se întreceau în a-și înfrumșa grădinile din prejurul locuințelor, dându-le diferite forme artistice și plantându-le cu tot felul de arbori, flori și legume; așa că odată cu înaintarea omenirii în cultură și știință, a înaintat și grădinaritul, care se ține alături cu dezvoltarea simțului de bine și de frumos. Este de netăgăduit asemenea, că prosperarea, înaintarea unei țeri nu atârna numai dela bogăția sa naturală, ci și dela munca oamenilor care o locuiesc. *Țeri s'erace ca Olanda și altele, prin munca locuitorilor lor, au ajuns la o stare de înflorire vrednică de pismuit.*

(Va urma.)

oficer se uită la ea pe turis. Privirile lor se întâlnesc. Ea suride...

Ceremonia e la fine. Urmează felicitările. Cuvinte seci pline de forme și stringeri răci de mână urmează una după alta. Mama miresei, o damă elegantă, voește să leșine de durerea despărțirii. Toți o compătimesc vîzându-i durerea ce arată, până când inima ei se leagănă de fericire, că a ajuns soacră. Mireasa ride, glumește, aruncând priviri seducătoare în dreapta și în stînga.

Mirele e beat de fericire și orb de iubire. Numai tata lui, un bărbat cărunț, plînge dureros zicînd în gândul lui: «Sărmanul meu băiat! Cum ai căzut în cursă! Tu om cuminte și cu judecată, cum ai putut să te legi pe viață cu această femeie ușuratică?! Cum

VIIERIT

Producțiunea noastră de vin.

(Urmare și fine).

În ce privește prețul vinului, acesta s'a ridicat în total mai tare în 1885, când întreaga roadă din Ungaria a fost prețuită cu 50,997.000 floreni. Cel mai mic preț l'a avut roada din 1892, numai de 15,246.000 floreni, ear' cea din 1899 a fost prețuită cu 30,500.000 fl. Prețul vinului peste tot în anii dela 1861 încoace a fost foarte deosebit. Peste tot dela un timp încoace prețul vinului se ridică: în 1895 venitul brut la un hectar a fost de 157.92 fl., care e prețul cel mai mare, ce vinul l'a avut în timp de 40 de ani; în 1899 venitul la hectar a fost de 142.00 fl., ear' cel mai mic, numai 59.13 fl. la hectar, a fost în 1880.

Din datele de mai sus se vede apriat, că prețul vinului peste tot se ridică; dar' totuși împregiurările pentru valorisarea viilor sunt rele, și în această privință ar trebui să se pornească mai înadins o lucrare.

Să vedem ce-a făcut Franția în împregiurări grele pentru valorisarea vinului!

S'a cerut din toate părțile schimbarea legii cu privire la darea pe beuturi, scăderea taxelor de transport, atât pentru vin cât și pentru vase, pedepsirea falsificărilor de vin și în interesul consumului (pentru trecerea beuturii) ostașilor să se de vin.

În Franția darea pe vin s'a scă-

ai putut tu fi orbit de frumuseța feței, până când inima ei e goală, ba urită! Aceasta va crește copilașii tăi în frica lui Dumnezeu? Aceasta te va mîngăia în momentele grele ce soartea-ți va trimite? Nu! Nici-odată!» și cugetându-se astfel, șiroaie de lacrimi îi curg din ochi.

*

Imbulzala începe din nou. Nu în măsură așa mare ca mai nainte, dar destul de plin de lume e pe tot locul. Fuga, strigătele și sbenguirile mai multor copii vestesc de nou sosirea.

Mireasa e înaltă, sveltă și drăgălașe. Nu are trăsurile feței acelea a unei frumuseți de madonă, dar privirea ei exprimă un spirit superior și o bunătate cerească. Haina albă, simplă, voalul și cununa de myrt, îi dau înfățișarea unui

rit deja și acum se lucră din toate puterile pentru a câștiga piețe pentru desfacerea vinului în străinătate.

În această direcție ar trebui să se lucreze și la noi; căci altă scăpare nu-i; ear' intrarea vinului italian ar trebui să se restrângă.

Precum s'a văzut de o producțiune mai mare de vin decât odinioară nu poate fi vorba. Din contră, odinioară se producea vin mai mult decât acum. E adevărat însă, că dela un timp încoace consumul berii se răspândește tot mai mult și că cu chipul acesta consumul vinului se restrânge. Contra consumului de bere nu se poate face nimic, și, poate, nici n'ar fi bine să se facă.

De altfel populațiunea țării se sporește an de an și cu această sporire, vrând-nevrând, consumul strugurilor și vinului încă va crește; astfel, că viierii nu trebuie să-și piardă nădejdea de-a ajunge la un preț mai bun al vinului și cu atât mai mult să stărue pentru replantarea viilor pustiite de filoxeră.

Mai este încă un interes mare la mijloc, care este pierdut mai cu totul din vedere.

Cât de bine ar fi, s. p., dacă toți viierii ar ajunge să întrebuințeze baremi în o parte a anului vin; bând, pe cât numai se poate, în fiecare zi câte un pahar, două de vin bun și curat, în locul rachiului rău și nesănătos.

Aceasta ar trebui să fie una din țintele către cari să stărue plugăria

inger, venit pe pământ cu menirea să ferească. Intrând în biserică, ea se uită către cer și într'un oftat adânc, eșit din inimă, ea cere dela Dumnezeu putere, ca toată vieța să facă pe bărbatul ei fericit. Toată făptura ei strălucește ca într'o lumină sfântă.

Mirele, un om cuminte și bun. Fața lui exprimă judecată matură și nobleță, ear când privirile lor se întâlnesc, un raiu întreg strălucește în ochii lui. El o iubește pentru-că ea e drăgălașe, modestă și cuminte. Ea îl iubește pentru-că e harnic, înțelept și bun.

Sunt sêraci, dar nu le pasă. Vor munci împreună, ear cu minte, hărnicie și cruțare, și ei vor ajunge la țintă.

Așa cugetă fiecare, și în gândul lor sunt fericiți.

Preotul ține o cuvântare frumoasă, care umple inimile tuturor cu evlavie,

noastră în folosul sănătății și victii sale îndelungate.

Căci nimic mai nefiresc decât a produce cucuruz și grâu, ear' pânea și mămăliga să o mânânce alții. Tot așa stă treaba și cu vinul. Din rodu-rile sale înainte de toți, viierul ar trebui să-și îndestulească trebuințele, și apoi numai ce-i întrece să vindă.

„Econ. Ard“.

INGRIJIREA VITELOR

Modul de sporire al vitelor.

(Urmare și fine.)

Rasele străine, aduse pentru încrucișare, trebuie tot așa de bine hrănite ca și în țara lor de baștină. Cu nutrețuri slabe încrucișarea nu isbuțește.

Animalelor de încrucișat trebuie să li-se dea cea mai mare îngrijire: hrană, adăpat la timp, curățenie deplină, locuință bună, și să nu fie puse la muncă ce trece peste puterile lor.

Mai sunt și alte cerințe ce trebuie să se aibă în vedere în scopul încrucișării animalelor. Taurii să fie cam de aceeași mărime cu vacile. Și mai bine e a aduce un taur decât o vacă, ori chiar decât mai multe.

Afară de *selecțiune și încrucișare* mai sunt încă două soiuri de sporire, anume: împărechierea între corciturii și împărechierea între *animale de același sânge*.

Împărechierea între corciturii, adecă fiind și taurul și vaca animale corcice,

apoi când întreabă: «Il iubești?» ea răspunde din toată inima: «Da!» El asemenea răspunde tare și cu capul ridicat. Privirile lor se întâlnesc din nou. Ea roșește și două lacrimi de fericire cad pe buchetul de flori.

Ceremonia e gata. Urmează felicitările. Fără cuvinte se îmbrățeșează toți. Ochii tuturor sunt umezi de lacrimi.

Mama miresei, o femeie înțeleaptă și bună, înădușește cât poate plânsul în inima ei, apoi sărutându-și copila zice: «Dumnezeu cu tine, fiica mea! Să-ți împlinești totdeauna datorința grea ce te așteaptă!» Mireasa plânge. Mirele îi sărută mâna. Toți sunt impresionați și cu lacrimi în ochi. Tata mirelui, un țeran venerabil, se întoarce către altar și zice în gândul lui: «Stăpâne, Atotputernice, Ție-ți mulțămesc că astfel de soție ai dat fiului meu!»

Lyda.

este cea mai grea și mai anevoe ducătoare la țintă, ea nici nu se recomandă. De altfel plugarii nostri nu se obicinuesc a face întrebuințare de acest mod de sporire, și bine fac.

În sfârșit împărechierea între animale de același sânge, s. p. între taur și juninca prăsită din el, unii nu o părătesc, din pricina, că animalele eșite din o astfel de împărechiere capătă multe boale. Alții însă o laudă mult. Atâta numai că animalele aproape înrudite, cari se împărechează pentru sporire și îmbunătățirea rasei, să fie îndeplin sănătoase. Cu chipul acesta de împărechiere s'au agonisit vestiții boi de Durham și cei mai buni cai englezești de alergat.

Dela brazdă.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Clubul român orășenesc a ținut Luni la 5 ore d. a. ședință în casa română, sub președința dlui vicepreședinte Nicolau Vlad. S'a luat la cunoștință pactul încheiat încă pe 6 ani, de exmișii celor 3 cluburi, deci i-s'a dat sancționarea recerută.

Pactul nou, acum încheiat, se deosebește în 3 puncte esențiale de cel vechiu:

1. Prin pactul vechiu fiecare club (romănesc, unguresc, săsesc) trimitea număr egal de membri în reprezentanța orașului. Prin noul pact trimite fiecare club membri după numărul alegătorilor sei dietali din oraș: anume Ungurii 11, Români 10 și Sașii 7.

2. Fiind posturile dela magistrat împărțite între naționalități, după pactul vechiu clubul de care se ținea postul își candida numai pe 1 persoană la acel post, și celelalte aveau să o primească, neavând de ales. (De aci a urmat o călcare a pactului, când un club a numit la un post al seu o persoană pe care celelalte nu voiau să o primească, și au candidat apoi ele, tot din naționalitatea respectivă, dar' nu pe doritul clubului). Acum e decis așa: la ori-ce post clubul național are a numi doi candidați, între cari membrii alegători să poată de fapt *alege*, prin votare. Dacă pe careva nu-l primesc nici în candidare, au a comunica cu 4 zile înainte de alegere clubului respectiv.

3. Postul de primar al orașului

fusese rezervat Sașilor. Acum poate concura la acest post și Ungur și Român, dacă au cualificația recerută. În schimb însă, dacă ar reuși un Ungur sau Român, aceștia au a lăsa alt post de slujbaș pentru națiunea care a perdut postul de primar.

Incolo sunt tot cam stipulațiunile vechi.

De membri în reprezentanță, 3, cât ne lipsesc până la 10, clubul român a candidat pe d-nii *Dr. I. Pop, Const. Baicu și Ioan Moța*, ear' suplenți d-nii: *G. Brassai, Adam Cristea și Samoilă Lăzăroi*.

Licitatiile averilor orașului nostru, despre cari am scris în alt număr, au trecut și prin reprezentanța orașenească, cu următorul rezultat:

S'au aprobat licitațiile tuturor pământurilor, cum și licitația celor 2 mori orașenești rămase dlui Fr. Schulleri, dar moara din jos a fost lăsată, prin majoritate de voturi, tot dlui Zeitler, deși dl Branga oferise cu peste 200 cor. mai mult.

Vama pieței n'a fost aprobată pentru dl Bidu, nici cea de vite pentru cel ce dase mai mult, cum nici pentru dl Samoilă Lăzăroi, ci pentru acestea s'a pus licitație nouă.

La noua licitație vama pieței a rămas tot dlui Bidu, cu 10720 cor., iar a târgului de vite dlui Abraham S. cu 4500 cor.

Pe azi, Vineri, e convocată de nou reprezentanța pentru a aproba această a doua licitație.

Producțiunea școlară aranjată de corpul inv. din Orăștie în preseara Sftului Andrei, cu programul publicat de noi, a reușit neașteptat de bine.

Producția a fost deschisă prin câteva cuvinte de introducere din partea dlui inv. dir. C. Baicu, după cari a desvilit frumosul tablou lucrat în colori de oleu a Marelui Arhiepiscop Șaguna, procurat cu 150 cor. din Sibiiu. După acestea dl Baicu a descris viața și însemnătatea lui Șaguna. S'au produs apoi cu declamațiuni elevi și eleve ale școlii, toate producându-se destul de frumos, exprimând și accentuând corect, — ear bine instruatul cor de băieți sub conducerea dlui inv. I. Branga a cântat mai multe piese, și plăcute și frumoase. Am rămas cu toții foarte mulțumiți de rezultatul producțiunii. Public

a fost, față de trecut, mult, îndeosebi popor a venit în număr frumos. Mica sală a asilului de copii abia îl încăpea. Dl protopop a mulțumit la sfârșit corpului învățătoresc pentru zelul dovedit în pregătirea acestei producțiunii.

Mare nenorocire în Petroșeni. Se vestește că o nenorocire mare s'a întâmplat în baia de cărbuni de lângă Petroșeni, care e proprietatea societății acționare din Salgótarján. În gura ocnei s'a aprins gazul care se afla în baie, și în timpul când s'a aprins, lucrau acolo optsprezece oameni. Dintre aceștia 5 au murit numai decât, ceialalți 13 au fost greu răniți, cu deosebire 8 au fost așa greu răniți, încât toată vieța vor rămânea ologi. Aprinderea a venit din păcătoasa negrijă a unuia dintre muncitori. În minele de cărbuni nu-i iertat adecă a se folosi în apropierea gazului, decât lampa zisă a lui Damis, dela care nu se poate aprinde nimic, și lucrătorul păcătos, care de altfel a căzut și el jertfa spargerii, a aprins țigareta. Lângă cadavrul lui au aflat țigareta și chibritele. Probabil că lucrătorul va fi fost beat, căci chiar cu o zi înainte au sêrbat băieșii cu mare alaiu ziua Bobalei. Cadavrele și răniții au fost transportate la Petroșeni, unde au fost înmormântate cu mare jale.

Adunarea Asociațiunii la Bobâlna. Din un raport mai lung (sosit pentru numărul nostru trecut prea târziu) despre adunarea despărțământului Orăștie al Asociațiunii, ținut în ziua Sfinților Mihail și Gavriil, extragem următoarele:

D-nii preoți din Bobâlna *Petru Lula* gr.-or. și *Ioan Iancu*, gr.-cat., ajutați de inteligența locală, au făcut tot posibilul, ca adunarea Asociațiunii să reușească, aducând folos înaltei noastre instituțiuni culturale. Adunarea a urmat după serviciul divin în biserica gr.-or., condusă de dl protopop Domșa, directorul despărțământului. Cuvântului de deschidere al directorului, a răspuns parochul P. Lula, bineventând pe membrii comitetului despărțământului, apoi secretarul L. Bercian a cetit raportul comitetului asupra anului trecut. În lipsa unei disertațiuni, membrul Dr. A. Muntean a explicat poporului rostul Asociațiunii, îndemnându-l a sprigini mai bine această instituțiune culturală, și a propus apoi, ca consistoriile să fie

recercate a face să se poarte în biserici câte un disc anume care să adune bani dela popor pentru Asociațiune. S'au adunat apoi contribuiri benevole dela cei prezenți și taxele dela membri vechi cari nu plățiseră pe anul de față, și au încurs de tot 128 cor. La urmă s'a ales în comitetul cercual de membri: V. Domșa, președinte, Ioan Popovici, Ioan Botean, L. Bercian și S. Corvin iun. — După ședință s'au dus cei prezenți de au privit expoziția de lucruri de mână femești în casele părintelui P. Lula. Erau peste 150 de bucăți de țesături și cusături pentru care s'au împărțit mai multe premii de câte 4, 2 și 1 coroană celor-ce le-au făcut și expus. A urmat apoi prânz la stimata d-nă *Adamovici*, care a avut bunăvoința a găzdui comitetul și oaspeții externi, ospetându-i din abundență.

Raportorul desvoaltă apoi mai pe larg cum își închipue d-sa că ar fi să fie spriginită Asociațiunea și își exprimă nemulțumirea asupra faptului, că așa de puțini inteligenți din Orăștie și din comunele vecine Bobâlnei, au luat parte la adunare, neputându-și explica această ținută. Regretăm a nu putea publica pe larg această parte a scrisorii.

Dela comitat. Vicișpanul comitatului publică concurs pentru întregirea tuturor posturilor de slujbași comitatensi cari cad sub alegere din 6 în 6 ani și cu finea acestui an împlinindu-li-să vremea, vor avea a fi supuși de nou alegerilor în congregația comitatului. Iată ce posturi sunt de întregit de nou prin congregație:

1 vicișpan,	cu plată de	8000 cor.
1 protonotar comitatens	»	4000 »
1 subnotar	»	3000 »
alți 3 sub notari	»	à 2500 7500 »
1 subnotar	»	2200 »
1 fisc	»	2900 »
1 cassar	»	3000 »
1 controlor	»	2500 »
1 președ. la sedria orfanală	»	3800 »
3 asesori	»	» à 3000 9000 »
10 protopretori în cele 10 cercuri,		
cu plăți de câte 5600 cor.		56000 »
12 pretori, à 2220		26000 »
		<hr/> 127900 »

Deci 127900 cor. să cheltuesc pe an la un comitat, numai pentru slujbașii mai înalți dela vicișpan până la solgăbiraiele mici. Celelalte cheltueli cu personalul ajutor, apoi susținerea instituțiilor comitatense de multe feluri, fi-rește cer sume și mai mari dela locuitorii din comitat.

† **Vasile A. Urechia.** Sfirșitul săptămânii trecute a adus neamului românesc o știre de tot tristă. Marele învățat român și marele patriot *Vasile Alexandrescu Urechia*, profesor universitar, vicepreședinte al Senatului României, a încetat din viață pe neașteptate, pe când stătea la masă lucrând la marea sa operă literară »Istoria Românilor«. Răposatul era unul dintre învățații cei mai mari și mai iubit de toți. A luat parte la toate mișcările mari ale neamului său, de aceea și era cunoscut și iubit și în țară și în afară de țară pe unde se afla.

El, la dorința însuși Regelui Carol, a fost înmormântat pe cheltueala statului, ca unul din cei mai străluciți fii ai țării, căreia aparținea.

Fiind, prin învățătura lui renumit și în țeri străine, mulțime de învățați străini au trimis adrese de mângăere Românilor la București pentru marea pierdere ce au îndurat. Îndeosebi de însemnat e telegrama primarului cetății *Roma* și a *parlamentului Italiei*.

D-zeu să-l odichnească în pace, iar numele lui neșters să rămână în sufletele noastre!

Mine de aur de pe timpul Romanilor. În hotarul comunei Borgo-Bistrița este muntele Delbidan, renumit de minele de aur cultivate deja pe timpul Romanilor. Aceste mine au fost mai târziu neglijate. În timpul din urmă o societate engleză proiectează preluarea lucrărilor, deoarece-ce după cercetările făcute s'a constatat o cantitate mare de aur în acest munte.

Ședință festivă pentru Andrei Șaguna a arangeat Societatea de lectură „Andrieu Șaguna“ a teologilor și pedagogilor români gr.-or. din Sibiu Joi, în 29 Noembrie v. în sala cea mare a „Seminariului Andreian“. Ședința a fost deschisă de președ. Dr. G. Proca, cuvântul festiv l'a ținut dl Dimitrie *Borcia*, cleric c. III., dl G. *Tulbure* a disertat despre Artă și Religie, și dl George *Tocitu*, cleric c. I. a declamat »Electorale« de Negruzzi, iar corul și orchestra Societății au executat mai multe puncte de frumoasă muzică. Marimonioasele oferte în favorul societății se vor cuita cu mulțumită în ziare.

Căsătoria archiducesei Elisabeta, fiica fostului moștenitor de

tron Rudolf, s'a stabilit pentru 27 Ian. viitor, cu prințul Otto de Windischgrätz. Căsătoria se va celebra în capela Sf. Iosif. Cu ocazia căsătoriei nu se vor da mari serbări la curte. În ajun vor avea loc la palat ceremonia renunțării archiducesei, și apoi o serată, la care onorurile le va face princesa Gizela de Bavaria ca mătușă a miresei. Va fi de față și mama miresei contesa Lonyai. În ziua aceea va avea loc la palat un prânz familiar.

Broderii naționale. Dibăcia de care dau dovadă țerancele noastre în găteala vestmintelor lor, e cunoscută și admirată de toți. Broderiile, cari împodobesc hainele lor, scot mai ales în relief arta delicată și originală a sățencelor române, cari fac fala industriei noastre naționale. Expuse printre rîndurile dintăiu la expoziția din Paris, broderiile acestea atraseră luarea aminte a cunoscătorilor și stîrniră admirația tuturor. A. S. R. Marea Ducesă de Baden, mătușă împăratului Germaniei, vîzîndu-le a manifestat dorința de a avea pe sama ei mai multe bucăți. Doamna Consuela Peretz, directoara școlii profesionale »Principesa Elisabeta« din București, se grăbi de a trimite unei școli din Karlsruhe, patronate de A. S. R. o frumoasă și bogată colecțiune de broderii române făcute de elevele secțiunii de broderii naționale, de sub direcțiunea d-nei Sofia Colonel Ionescu. A. S. R. atînsă nespuse de această delicată atențiune, a binevoit de a le exprima într'o scrisoare adresată din castelul Mainau »admirația sa »pentru mărețele broderii, cari dovedesc »extrema abilitate a elevelor și a excelentului lor gust. Aceste obiecte vor »forma un ornament de mare preț »pentru Museul de broderii din Karlsruhe«. Tot-odată marea ducesă declară, că se va sili să atragă atenția artiștilor și a autorităților în materie de broderii, asupra acestor produse atît de interesante ale artei române. Asta e o onoare mare pentru industria noastră națională — zice »Cronica« — și pentru d-na Colonel Ionescu, care dirijează cu atîta măiestrie școala profesională »Principesa Elisabeta« și ale cărei lucrări originale și nespuse de interesante sunt de mult cunoscute amatorilor.

Costume naționale. Direcțiunea asilului „Elena Doamna“ din București

a luat laudabila hotărîre de a se pregăti de înseși elevele acestui institut, costumul național de uniformă, ales de comisiunea instituită de ministerul instrucțiunii, pentru elevele secțiunii normale. Modelul tip a fost deja înaintat de ministeriu direcției școlii. Desemnurile costumului au fost stabilite de pictorul Alpar.

Cea mai scurtă scrisoare. Până acum cea mai scurtă scrisoare din lume era scrisoarea lui Cicero, care la întrebarea unui prieten, se meargă ori se nu meargă într'un loc oare-care, i-a răspuns „I“ (du-te).

După două mii de ani s'a găsit un Francez care a întrecut în scurtime și pe Cicerone. Francezul a primit dela un prieten al seu o scrisoare, în care nu era altceva decît un semn al întrebării: ? (Ce e nou?). Francezul i-a răspuns trimițîndu-i o hîrtie goală, ceea-ce însemna: „nimica“. Tot Francezii mai cu spirit.

Invitare. Corul bisericii române din Budapesta are onoare a vă invita la serata festivă ce o va aranja în memoria marelui arhiepiscop Andrei Baron de Șaguna Duminecă, 2/15 Dec. 1901, în sala Hotelului „Archiducele Stefan“ (Akadémia-u. 1.) Oferte benevole în favorul fondului bisericesc se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice și au să se trimită pe adresa: Cornel Popescu, teol. abs. și stud. fil., Budapesta, IV, Kecs-keméti utca 8, III em. 35. Inceputul la 8 ore sara. Programa: 1. Imnul Marelui Andrei, de D. Cunțan, cor. 2. Discurs ocașional, rostit de Seb. Stanca, teol. abs. și stud. fil. 3. Serenadă, de C. G. Porumbescu, orchestră. 4. Dragostea Românilor, disertație de Dionisie Stoica, stud. fil. 5. Furtuna, de J. Dürner, cor. 6. Barbu Lăutarul, monolog de V. Alexandri, predat de V. Gael, stud. iur. 7. „Hora Sinaia“, marș de C. Mazalic, orchestră. După producțiune urmează cină comună à la carte.

Nou regulament în armată. E vorba, că în armata austro-ungară se se introduce un nou regulament, prin care se se pună preț mai mare pe instrucțiunea *practică și destoinicia de luptă* a soldaților decît pe *paradă!* Regulamentul nu e întărit încă de Mai. Sa, se crede însă, că aprobarea lui va urma în curînd.

Neorolog. *Valerian Pop*, fiul parochului Teodor Pop din Bucurdeavinoasă, de 18 ani, aplicat la ferărie în Sas-Sebeș, a răposat și s'a înmormântat

în Sebeș la 2 Dec. n., ceea-ce se aduce la cunoștința tuturor rudeniilor și cunoșcutilor. D-zeu sè-l odihnească în pace!

Congregație extraordinară a fost acum Mercuri (11 Dec.) la Deva, pertractând o mulțime de obiecte, dar obiectul principal, pentru care a fost convocată această adunare, a fost: sè se premenească comitetul permanent comitatens, constituindu-se pe alți 3 ani, luând în sinu-i și membri noi. Din cei aleși acum la alegerile din Noemvrie.

Cincisprezece oiașuri sub apă. În întrecerea năilor cari umblă pe sub mare, până acum cea mai mare glorie e a unei năi făcută în o fabrică holandeză: Fulton. Fulton s'a pregătit pentru Statele-Unite americane și proba care a sèvrșit-o cu ea, a avut succes mare. Naia s'a adâncit sub mare în 20 Noemvrie seara la șapte ore în New-Suffolk și cincisprezece oiașuri a rămas sub apă. În corabie era admiralul Lowe, locotenentul Mac Artur, reprezentantul Statelor-Unite și căpitanul Cable, reprezentantul societății olandeze. Domnii din vasul submarin trăiau comod, în sala corăbiei îi aștepta un ospet bun. S'au învățat în haine calde, căci în corabie era frig mare. Dar' abstrigend de aceasta, le-a trecut admirabil timpul. Au jucat cărți și jocul nu prea avea nici atunci sfirșitul, când au ajuns earăși la suprafață, noaptea întregă a fost viforoasă, dar' ei nici că știau ceva despre aceasta. Publicul care aștepta la țerm, a primit cu ovații sgomotoaie corabia apărută de sub apă. Fulton va merge cât mai curând pe sub apă din New-York la Washington.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

1291—1901. kir. végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirott kir. bírósági végrehajtó által az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. bíróságnak 1901. évi V. 305/2 számú végzése folytán Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénz- és hitelin-tézet részvénytársaság javára Nimitzeszk Ion és társa nagy-denki lakosok elleni 134 kor. tőke, ennek 20/IX 1899-től járó 6% kamatai, 57 kor. 42 fill. hátralékos valamint ezuttal 3 kor. 20 fill. árverés kitüzetési költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 640 koronára becsült ökrök, borju és tehének az igényelték kivételével birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir.

járásbiróságnak 1901. évi V. 305/4 számú végzése folytán a helyszinén leendő eszközlésére határidőül kitüzetik adosoknak Nagy-Denken községben lakásukra 1901. évi december hó 21 napjának d. e. 10 órájára, a midőn is a tennti ingók esetleg becsáron alol is, azonban csakis készpénz mellett fog-nak elárvereltetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi de-czember hó 3-án.

Rácz Árpád
kir. bir. végrh.

1293—1901. végrh. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMEŊY

Alulirott kir. bírósági végrehajtó által az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1901. évi V. 501 számú végzése folytán, Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénz- és hitelin-tézet részvénytársaság javára Andrisoi Petru recte Deinjan és társai ludesdi lakosok elleni 98 kor. tőke, ennek 22/I. 1900-tól járó 6% kamatai 39 kor. 70 fill. hátralékos valamint ezuttal 4 kor. 30 fill. árverés kitüzetési költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 1411 koronára becsült ökrök, üszők, sertések, malaczkok, széna, kocsik és egyéb in-gók birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. bíróságnak 1901. évi V. 501/4 számú végzése folytán a helyszinén leendő eszközlésére határidőül kitüzetik adosoknak Ludesden és Szerekán községében levő lakásukra 1901. évi december hó 20. napjának d. e. 8 és 10 órájára, a midőn is a fenti ingók esetleg becsáron alol is, azonban csakis készpénz mellett fog-nak elárvereltetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi de-czember hó 3-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

1651—1901. végr. sz.

Arverési hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy a dévai kir. törvényszék 1899. évi 4866 sz. végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénzintézet javára, Beda Gyorgye s t. elleni 140 kor. s járulécai erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1170 koronára becsült következő ingó-ságok, u. m.: szarvasmarhák, lovak és szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Ezen árverés a dévai kir. járás-bíróság 1901-ik évi 745 számú végzése tolytán 140 kor. tőkekövetelés, ennek 1897. évi márczius hó 11. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig

50 kor. 72 fillérben biróilag már meg-állapított költségek erejéig Szántohalmán és Szt.-Andráson alperesek lakásán le-endő eszközlésére 1902. évi január hó 15. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy ez érintett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő in-góságokat mások is le- és felülfoglaltat-ták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Ezen árverési hirdetmény költségei 2 kor. 40 fillért tesznek.

Kelt Déván, 1901. évi december hó 2. napján.

Schuszter Vilmos

kir. bir. végrehajtó.

1716—1901. végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy a szászvá-rosi kir. járásbiróság 1900. évi Sp. I. 182 számú végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénzintézet járára, Gyerman Angyel s t. elleni 90 kor. s járulécai erejéig foganatosított kielégítési vég-rehajtás utján lefoglalt és 620 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 2 ökör, 1 szekér és 2 kalangyaszena nyilvános árverésen eladatnak.

Ezen árverés a dévai kir. járás-bíróság 1901-ik évi V. 764 sz. végzése folytán 90 kor. tőkekövetelés, ennek 1897. évi november hó 3. napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltódij és eddig 22 kor. 97 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Nozságon alperesek lakásán leendő eszközlésére 1902. évi január hó 16. napjának déle-lőtti 10 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly meg-jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő in-góságokat mások is le- és felülfoglaltat-ták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Ezen árverési hirdetmény költségei 2 kor. 20 fillért tesznek.

Kelt Déván, 1901. évi december hó 2. napján.

Schuszter Vilmos

kir. bir. végrehajtó.

Moartea cloțanilor!

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloțani și șoareci.

Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă.

Se capătă în pachete cu câte **30 cr.** la farmacia: **N. Vlad din Orăștie.**

5—7

Am onoare a aduce la cunoștință onoratului public că în restaurantul meu servesc numai

„Bere Coroana“

de I-a calitate din fabrica Dreher

(à la Pilsen)

În fiecare zi începere proaspătă de butoiu, totdeauna răcit în gheață.

Servesc cu vinuri excelente și cu cugă bună, precum și cu

odăi ieftine!

Rugând onoratul public pentru cercetare și spriginire binevoitoare, semnez cu toată stima

Aladar Szatmáry,

ospătarul hotelului „Széchenyi“.

2—

1294—1901. kir. végh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alolirótt kir. bírósági végrehajtó által az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 271 sz. végzése folytán, Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénz- és hitelintézet részvénytársaság javára Maineszk Nikolae és t. felkenyéri lakosok elleni 60 kor. tőke, ennek 22/VIII 1899-től járó 6% kamatai, 2 kor. 40 fillér hátralékos valamint ezuttal 3 kor. 20 fill. árverés kitüzetési költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 720 koronára becült ökrök, tehének és csik birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. V. 271/4 sz. végzése folytán a helyszínen leendő eszközlésére, határidőül kitüzetik adosoknak Felkenyér községében levő lakásukon 1901. évi december 17. napjának délelőtti 8 órája a midőn is a fentti ingok esetleg

becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak elárvereltetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi december hó 3-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrh.

1295—1901. kir. végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alolirótt kir. bírósági végrehajtó által az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. V. 505. sz. végzése folytán Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénz- és hitelintézet részvénytársaság javára, Maineszk Nikolae és t. felkenyéri lakosok elleni 184 kor. tőke, ennek 12/I 1900-tól járó 6% kamatai 12 kor. 80 fill. hátralékos valamint ezuttal 3 kor. 20 fill. árverés kitüzetési költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 720 koronára becült ökrök, tinó, tehének, sertések, széna, kocsik és buza birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. V. 505/4 sz. végzése folytán a helyszínen leendő eszközlésére, határidőül kitüzetik adosoknak Felkenyér községében levő lakásukon 1901. évi december hó 17. napjának délelőtti 10 órájára, a midőn is a fentti ingok esetleg becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak elárvereltetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi december hó 3-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrh.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele :

Opuri, Broșuri și Placate

Bilete de logodnă și cununie

Carte și epistole

☆ Circulare ☆ & preț-curenturi

Note, Bilete de vizită

cerere

Registre și imprimare

Anunțuri,

Computuri și Adrese.

Bilanțuri etc. etc.

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comandă prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comande din afară se efectuesc repede!